Dosarul nr. 2-726/2025
2-25020302-09-2-14022025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

14 august 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți, sediul Central
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Eugen Bejenaru
grefier Maria Chircu

cu participarea interpretului Natalia Rotaru

examinând în sediul instanţei, în şedinţă publică pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ivanov Vladimir către Chiverciuc Andrei, Chiverciuc Nichita privind încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune și încasarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă

La 14 februarie 2025, Ivanov Vladimir reprezentat de CA „Angela Gherasim" s-a adresat în instanța cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Chiverciuc Andrei și Chiverciuc Nichita privind încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că, prin sentința Judecătoriei Bălți din 07.05.2024 Chiverciuc Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, 152 al.(2) lit.e) Cod penal și în baza acestei Legi s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani și 6 luni. Totodată acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ivanov Vladimir s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prin sentința Judecătoriei Bălți din 12.12.2024 Chiverciuc Nichita a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, 152 al.(2) lit.e) Cod penal și baza acestei legi, în coraborare cu art. 70 al. (3^1), 79 și 364^1 alin. (8) CPP, i s-a aplicat pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani și 4 luni. Iar potrivit art.90 Cod penal pedeapsa cu închisoarea în privința lui Chiverciuc Nichita a fost suspendată condiționată. Iar acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ivanov Vladimir s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Pârâții au fost recunoscuți vinovați în săvârșirea unor acțiuni infracționale săvârșite cu intenție și încadrate în norma legală ce prevede vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările grave dar care a fost urmată de o dreglare îndelungată a sănătății, comisă de două persoane. Ca consecință a acțiunilor celor doi, reclamantul a suporat cheltuieli pentru tratament în mărime de 2 430 lei. Totodată reclamantul consideră că a fost prejudiciat moral prin acțiunile ilicite și anume i-au fost aduse suferințe psihice pe care le evaluează bănesc la suma de 100 000 lei. Iar în cadrul examinări cauzei penale în care a fost implicat a suportat cheltuieli de judecată în mărime de 20 000 lei destinate contractării unui apărător.

Reclamantul Ivanov Vladimir a solicitat încasarea solidară din contul pârâților Chiverciuc Andrei și Chiverciuc Nichita a prejudiciului material în mărime de 22 430 lei, a prejudiciului moral în mărime de 100 000,00 lei, precum și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de timbru în mărime de 200,00 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 10 000 lei.

Potrivit fișei de repartizare generată de PIGD acțiunea a fost distribuită automat-aliatoriu judecătorului Judecătoriei Bălți Marina Tilipeț. Prin încheirea din 18.02.2025 acțiunea a fost acceptată spre examinare în procedură contencioasă.

La 09.07.2025 în temeiul încheierii Președintelui interimar al Judecătoriei Bălți Ion Pâcaleu. Cauza civilă a fost redistribuită automat –aliatoriu judecătorului Judecătoriei Bălți sediul central Eugen Bejenaru.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului, avocatul Gherasim Angela a susținut acțiunea după cum a fost formulată, consideră că probele anexate dovedesc temeinicia ei, și a solicitat instanței de judecată admiterea integrală a acțiunii.

Reclamantul Ivanov Vladimir a susținut poziția apărătorului și solicitat admiterea acțiunii.

Reprezentantul pârâților avocatul Anton Vasile a indicat că partea pârâtă este de-acord parțial cu acțiunea înaintată și anume sunt deacord să achite suma de 10 000 lei cu titlu de pagubă morală însă solicită admiterea parțială a ei, din motivul că extrasele medicale prezentate de către partea reclamantă nu au legătură directă cu fapta descrisă în sentința de condamnare, a indicat că reclamantul suferea la acel moment de careva maladii cronice. La fel nu au fost prezentate probe precum că partea –vătămată ar fi suferit careva pierderi și că nu a putut activa. Indică că pentru a dovedi prejudiciul moral în speță reclamantul urma să prezinte un raport psihilogic. Mai mult ca atât în privința reclamantului și a unuia din pârâți este intentată o cauză penală aflată pe rolul instanțe cu fapta infracțională de huliganizm. Având în vedere aceste circumstanțe consideră că cuantumul prejudiciului moral este unul exagerat de mare.

Pârâtul Chiverciuc Andrei a susținut poziția apărătorului său.

Audiind participanții la proces, examinând probatoriul cauzei administrat pentru dovedirea celor invocate şi raportându-l, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră că acțiunea urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Conform art.5 Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Conform art. 16 alin. (1) lit. (g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În conformitate cu art. 19 al. (1), (2),(3) și (5) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic). Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Potrivit art. 20 al. (1) - (2) Cod civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței. Fapta este săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

Potrivit prevederilor art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform prevederilor art. 1998 al. (1) Cod civil - cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În temeiul art. 2036 al. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit art. 248 CPC (2) Dacă hotărîrea se adoptă împotriva mai multor pîrîţi, instanţa judecătorească menţionează măsura în care hotărîrea trebuie executată de fiecare pîrît sau caracterul solidar al răspunderii lor.

Instanța de judecată a stabilit că, la data de 07.05.2024 Judecătoria Bălți a emis sentința nr. 1-216/2022 prin care Chiverciuc Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 152 alin.(2) Cod penal pentru faptul că: la 03.01.2022, orele 12:35, ca urmare a apelului telefonic primit de la persoana în privința căreia cauza penală a fost disjungată într-o procedură separată, Chiverciuc Andrei se deplasează la locul destinat parcării amplasat în curtea casei de pe str.*****, mun. Bălți, unde în baza unei intenții comune cu o altă persoană în privința căruia cauza penală a fost dijungată, urmărind scopul cauzării vătămării intenţionate medii integrităţii corporale şi sănătăţii, ca urmare a unei neînțelegeri apărute cu Ivanov Vladimir, care se transformă în bătaie, în procesul căreia persoana în privința căreia cauza penală a fost dijungată într-o procedură separată înfrînge resistența lui Ivanov Vladimir prin tragerea acestuia de gluga gecii în care era îmbrăcat și doborîndu-l la pămînt, fapt prin care înlătură obstacolele și contribuie la săvîrșirea infracțiunii de către Chiverciuc Andrei, care îi aplică victimei două lovituri cu piciorul în regiunea trunchiului pe dreapta. După care, imediat sărind pe el și imobilizîndu-l la pămînt, a aplicat împreună cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjungată într-o procedură separată numeroase lovituri cu pumnii în cap lui Ivanov Vladimir, acțiuni care au fost curmate de către un martor ocular care i-a despărțit.

În baza raportului de expertiză judiciară nr.202210P0029 din 10.01.2022 la examinarea lui Ivanov Vladimir s-au depistat: *****. Aceste leziuni au fost produse prin acțiunea unui corp(i) dur bont și se califică ca vătămare corporală medie.

Chiverciuc Andrei a fost condamnat la închisoare pe termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni. În temeiul art.72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform sentinței, ultimul urmează să o execute în penitenciar de tip semiînchis. Iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Chiverciuc Andrei a fost suspendată condiţionat pentru o perioadă de probaţiune de 2 (doi) ani. În temeiul lit. a) alin. (6) art. 90 Cod penal, Chiverciuc Andrei se obligă să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Sentința din 07.05.2024 a devenit irevocabilă la 24.05.2024. (f.d.10-15)

Totodată instanța a stabilit că prin sentința Judecătoriei Bălți nr. 1-203/2024 din 12.12.2024, Chiverciuc Nichita a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art.art. 42,152 alin.(2) lit.e) Cod Penal şi în baza acestei legi, în coraborare cu art.art. 70 al.(31),79 și 3641 alin.(8) CPP, i se aplică pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 /doi/ 4 /patru/ luni. Iar conform art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată lui Chiverciuc Nichita se suspendă pe perioada de probaţiune de 1 /un/ an, dispunându-i neexecutarea pedepsei stabilite, dacă în perioada de probaţiune nu va săvîrşi alte infracţiuni și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăţi

încrederea ce i s-a acordat. Se obliga Chiverciuc Nichita, conform art.90 alin.(6) Cod penal, să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul serviciul probaţiune din raza domiciliului său.

Chiverciuc Nichita a fost condamnat pentru următoarele acțiuni: la 03.01.2022, orele 12:35, aflindu-se la locul destinat parcării amplasat în curtea casei de pe str.***** mun.Bălți, ca urmare a unei neînțelegeri iscate cu Ivanov Vladimir, Chiverciuc Nichita a apelat telefonic tatal Chiverciuc Andrei, care venind la fața locului, în baza unei intenții comune cu ultimul, urmărind scopul cauzării vatămării inţenionate medii integritatii corporale și sănătății, inițial îi înfrînge rezistența lui Ivanov Vladimir prin tragerea acestuia de gluga de la geaca în care era îmbrăcat și doborîndu-l la pamânt, fapt prin care înlatura obstacolele și contribuie la săvirșirea infrcațiunii de catre Chiverciuc Andrei, care aplica victimei doua lovituri cu piciorul în regiunea trunchiului pe dreapta. După care, Chiverciuc Andrei sărind imediat pe el si imobilizându-l la pamânt, împreună cu Chiverciuc Nichita aplica numeroase lovituri cu pumnii în regiunea capului lui Ivanov Vladimir, acțiuni care au fost curmate de catre un martor ocular care i-a despartit. În baza raportului de expertiză judiciară nr.202210P0029 din 10.01.2022 la examinarea lui Ivanov Vladimir s-au depistat: f***** Aceste leziuni au fost produse prin acțiunea unui corp(i) dur bont și se califică ca vătămare corporală medie.

Sentința din 12.12.2024 a devenit irevocabilă la 30.12.2024. (f.d. 16-20)

Potrivit art.123 al.(2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Instanța expune că, prin prizma prevederilor art. 6 pct 32 Cod de procedură penală, prin noțiunea de prejudiciu se înțelege pagubă morală, fizică sau materială, care poate fi evaluată în expresie bănească;

Potrivit art. 219 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, (1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormîntarea părţii vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

În succesiunea celor menționatea, instanța reține că, în cadrul procesului penal pornit pe acțiunile ilegale ale pârâților, reclamantul a înaintat acțiunea civilă, care a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța de judecată în cadrul unui proces civil.

Astfel, la data de 14.02.2025 Ivanov Vladimir s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Chiverciuc Andrei, Chiverciuc Nichita prin care a solicitat încasarea prejudiciului cauzat ca urmare a acțiunilor infracționale ale pârâților.

Cu referire la prejudiciul matererial, instanța de judecată expune că, pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Componența delictului civil include condițiile care sunt indispensabile atragerii la răspunderea delictuală: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre faptă, prejudiciu și vinovăția. Iar lipsa unei singure condiții, duce la excluderea răspunderii delictuale, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege cînd răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa vinovăției persoanei. Nu poate exista răspundere delictuală fără prejudiciu.

Sub un alt aspect, prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport de cauzalitate. Raportul de cauzalitate (cauză-efect) este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară doar prejudiciul care este condiția directă a faptei ilicite.

Prejudiciul cauzat printr-o faptă ilicită, a afectat drepturile și interesele legitime ale persoanei, astfel că, în cazul lui Ivanov Vladimir, acesta, în calitate de parte vătămată într-un proces penal, a suferit un prejudiciu material concret, întrucât a fost nevoit să suporte cheltuieli pentru asistență juridică acordată de un avocat, precum și costuri legate de investigațiile medicale și tratamentele necesare pentru vindecarea vătămărilor corporale suferite, toate acestea reprezentând pierderi directe și inevitabile cauzate de infracțiunea comisă împotriva sa.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), principiul reparării integrale a daunei constituie un standard fundamental al protecției drepturilor omului, derivat din dispozițiile articolului 41 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care prevede posibilitatea acordării unei "satisfacții echitabile" în cazul în care dreptul intern nu permite o reparație completă a prejudiciului suferit. Conform acestui principiu, victima unei încălcări a drepturilor garantate de Convenție are dreptul de a fi repusă, pe cât posibil, în situația anterioară încălcării.

În acest sens, Curtea a statuat, în repetate rânduri, că repararea trebuie să fie completă, efectivă și proporțională cu prejudiciul suferit (cauza Scordino c. Italia, 2006). Aceasta poate include daune materiale, pentru acoperirea pierderilor financiare efective (cum ar fi cheltuieli medicale sau de asistență juridică), precum și daune morale, pentru suferința psihică sau atingerea adusă demnității persoanei (cauza Papamichalopoulos și alții c. Grecia,1995).

Aplicând acest principiu în speță, se constată că Ivanov Vladimir, în calitate de parte vătămată, a fost prejudiciat atât patrimonial, prin necesitatea angajării unui avocat și suportarea costurilor medicale ca urmare a vătămărilor corporale suferite, cât și moral, prin suferința fizică și psihică rezultată din fapta ilicită. Aceste cheltuieli și suferințe sunt o consecință directă și previzibilă a faptei, iar reparația acestora este justificată în baza principiului consacrat de CEDO.

În concluzie, pentru a respecta exigențele impuse de art. 41 din Convenție și a asigura o reparare efectivă și completă, autoritățile naționale au obligația de a acorda despăgubiri integrale

pentru prejudiciile suferite, incluzând atât componentele materiale, cât și cele morale, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Deci reieșind din probele prezentate, instanța atestă că pentru efectuarea investigațiilor medicale la trimiterea medicului specialist, Ivanov Vladimir a suportat cheltuieli în mărime de 2430,00 lei, fapt confirmat prin bonurile anexate în original nr. 21006948 din 05.01.2022 și nr. 21006948 din 05.01.2022. (f.d.63,64)

Totodată cheltuielile de asistență juridică suportate de Ivanov Vladimir în cadrul procesului penal atât realizat în privința lui Chiverciuc Andrei cât și a lui Chiverciuc Nichita, urmează a fi catalogate la fel ca prejudiciu material survenit ca urmare a acțiunilor ultimilor. Potrivit bonului de plată nr. PL nr. 081065 din 21.02.2022 reclamantul a beneficiat de servicii de asistență juridică prestate de CA „Angela Gherasim" pentru care a achitat suma de 20 000 lei. (f.d.59)

Deci suma de 2 430 lei și suma de 20 000 lei instanța le apreciază ca fiind justificate și dovedite, astfel aceste vor fi compensate reclamantului din contul pârâților, cu titlu de prejudiciu material.

Cu referire la prejudiciul moral pretins, instanța de judecată menționează că, prin prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni, care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea și reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie și personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor).

Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că suma nu trebuie să fie vădit disproporţionată cu sumele acordate de Curtea Europeană în speţele similare. Sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului şi se apreciază individual pentru fiecare caz, luîndu-se în consideraţie argumentele ambelor părţi în proces şi exluzîndu-se pretenţii excesive şi vădit exagerate.

Potrivit art.2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate, astfel, caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate, iar la determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Partea reclamantă a invocat că prin acțiunile pârâților i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 100 000 lei, or , partea –vătămată urmează să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Totodată indică că prejudiciul moral a fost realizat prin însăși acțiunile infracționale ale pârâților, cauzându-i suferințe psihice, stare de frustrare prin care a trecut dar și de necesitatea de a se apăra și a demonstra nevinovăția sa. La stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral prevăzute și de prevederile art. 41 al CEDO.

Pornind de la raţionamentele Curţii Europene conform căreia cuantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral se identifică cu noţiunea de satisfacţie echitabilă, apreciată de instanţă în mărime de natură să acorde reclamantului o reparaţie pentru prejudiciul pe care acesta l-a suferit, ce constituie o consecinţă a încălcării constatate, instanţa de judecată urmează a stabili

cuantumul prejudiciului moral, atît prin prisma aprecierii subiective a gravitatăţii suferinţelor psihice suportate de reclamant, cît şi din datele obiective, prezentate de părţi, care certifică acest fapt: - importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor; - nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice; - felul vinovăției persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

Aprecierea prejudiciului moral nu se rezuma la determinarea „preţului" suferinţei fizice şi psihice care sunt inestimabile, ci înseamnă aprecierea multilaterală a tuturor consecinţelor negative ale prejudiciului şi a implicaţiei acestuia pe toate planurile vieţii sociale ale persoanei vătămate.

La acest capitol, instanța de judecată punctează că, acțiunile pîrîtului în mod indubitabil i-au adus reclamantului suferințe morale și psihice, iar mărimea prejudiciului moral pe care îl solicită este sub limita minimă care a fost stabilită de jurisprudenţa CEDO iar instanţele judecătoreşti din ţara noastră ar putea să acorde drept satisfacţie morală la constatarea violării drepturilor şi libertăţilor fundamentale sume care vor aduce satisfacție efectivă părții vătămate.

În consecință, reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate reclamantului, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție reclamantului, instanţa de judecată consideră că evaluarea prejudiciului moral la suma de 10000,00 lei, constituie un cuantum ce va restabili echitate și ar reprezenta o compensaţie bănească pe măsură de a acoperi suferințele psihice suportate de reclamantul Ivanov Vladimir, or, instanța urmează să ia în consideraţie toate circumstanţele cauzei şi a exclude pretenţii excesive şi vădit exagerate, motiv din care pretenția reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului moral se admite parțial.

În temeiul art.121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu prevederile art.130 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Având în susţinere dispoziţiile legale nominalizate mai sus, analizând toate probele în ansamblu, din punct de vedere al veridicităţii şi pertinenţei acestora, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de Ivanov Vladimir către Chiverciuc Andrei, Chiverciuc Nichita privind încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune și încasarea prejudiciului moral, urmează a fi admisă parțial.

Cu referire la cheltuielile de judecată în cauza pendinte, potrivit art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei. Iar potrivit art.90 al.(1) lit.i) CPC, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: și cheltuielile de asistenţă juridică.

Conform art. 94 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Iar conform art.96 CPC, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Alin.(1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel reclamantul solicită încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei, instanța de judecată ține să menționeze că la determinarea cuantumului cheltuielilor de judecată, va ţine cont în această latură de practica Curţii Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia partea care a câștigat procesul nu va putea obţine rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil (cauzele Costin împotriva României, Străin împotriva României, Stere şi alţii împotriva României, Raicu împotriva României).

Instanța atestă că de către avocatul Gherasim Angela a fost prezentat bonul de plată seria QL nr. 944982 din 11.02.2025 pentru suma de 10 000 lei. Mandatul avocațial seria MA nr. 1824987 din 11.02.2025 anexat la materialele cauzei confirmă reprezentarea intereselor părții reclamante Ivanov Vladimir de către avocatul Gherasim Angela (f.d.3, 58).

Instanța de judecată constată că suma cheltuielilor de asistență juridică de 10 000 lei, care se pretinde a fi încasată este în corespundere cu prevederile Hotărîrii Consililului Uniunii Avocaților din 27.05.2022 privind recomandările cuantumului onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, ținând cont totodată de complexitatea cauzei, aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat, prin urmare cheltuielile pentru asistenţa juridică sunt necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime, urmând a fi încasate din contul pârâților.

Conform art.98 alin.(1) CPC, (1) Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Astfel, instanţa de judecată va încasa în mod solidar de la pârâții Chiverciuc Andrei, Chiverciuc Nichita în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 250 lei, de a cărei plată reclamantul a fost scutit prin lege, la etapa de depunerea acţiunii.

În conformitate cu prevederile art. 236 CPC, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

A admite parţial cererea de chemare în judecată depusă de Ivanov Vladimir către Chiverciuc Andrei, Chiverciuc Nichita privind încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune și încasarea prejudiciului moral.

A încasa în mod solidar de la Chiverciuc Andrei, Chiverciuc Nichita în beneficiul Ivanov Vladimir suma de 2 430 (două mii patru sute treizeci) lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 20 000 (douăzeci mii) lei suportate în urma proceselor penale nr. *****.

În rest acţiunea se respinge ca neîntemeiată.

A încasa de la în mod solidar de la Chiverciuc Andrei, Chiverciuc Nichita în beneficiul Ivanov Vladimir cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 (zece mii) lei și taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

A încasa în mod solidar de la Chiverciuc Andrei, Chiverciuc Nichita în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,

Judecător Eugen Bejenaru